

Vedlegg 3: Utdrag til Flukten til Europa av Sigbjørn Ljung

«Mens Hani snakket, kunne jeg ikke la være å tenke at livet mitt hadde vært så enormt mye lettere enn livene deres. Ikke fordi jeg hadde vært flinkere, snillere eller sterkere. Nei, bare fordi jeg var født i Norge. Det var akkurat som om jeg hadde fått et vinnerlodd da jeg ble født, mens Mohammed, Muna og Hani hadde fått taperlodd. Dersom jeg hadde trukket feil lodd, hadde kanskje jeg også vokst opp i krig, eller uten muligheter til å gå på skole, eller med fare for å bli tvangsgiftet med en voksen. Dette fikk meg til å tenke på det vi hadde snakket om på skipet: lykkejegere og flyktninger. Alle tre var flyktninger. Hani også, selv om hun ikke flyktet fra krig. Dersom jeg ikke hadde fått gå på skole fordi vi var fattige, eller dersom noen ville gifte meg bort, da hadde jeg også flyktet. Da hadde jeg tatt denne båtturen igjen, selv om jeg hadde risikert å dø. Hvis Hani var en lykkejeger, var Mohammed og Muna det også. Og pappa og jeg, vi var også lykkejegere. Deres jakt på lykke var bare mye vanskeligere.»